

Kälviän Evankeliumijuhla 2010
Heikki Mäki-Pesola
3.7. klo 9.30

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

Ristin luona on tilaa.

Seuraatpa Raamatusta mitä evankeliumia tahansa, huomaat sen karun todellisuuden, että Jeesus oli ristillä käytännöllisesti katsoen vain vihollistensa ympäröimänä. Ystävistä olivat läsnä vain Jeesuksen äiti, kolme muuta naista ja apostoli Johannes. Miehistä siis vain yksi uskaltanut paikalle.

Tuolloin ristin luona oli siis tilaa aivan riittämiin. Entä nyt? Kyllä ristin luona nytkin tilaa on, vaikka kaiken järjen mukaan siellä pitäisi olla kovaa tungosta, sillä, kuten Erkki Leminen vielä kuolemansakin jälkeen saarnaa

”Ristin luona, kiusatulla,
langenneella, vaivatulla,
PARAS PAIKKA ON...”

Mutta miksi ristin luona sitten on tilaa, jos se on maailman paras paikka? Siellä on tilaa siksi, että risti muistuttaa ihmistä synnistä. Aikamme ihminen ei halua kuulla puhuttavankaan koko synnistä eikä sen tuomasta kuolemasta. Ne aiheuttavat henkistä ihottumaa ja häiritsevät olutterassilla istumista. Siksi maailma suorastaan vihaa ristiä. – on vihannut aina.

Murheellisena ja aivan sydäntä särkevästi jo Paavalikin kirjoitti Filippiläisille: ”Olenhan usein sanonut teille ja nyt sanon aivan itkien, että monet elävät Kristuksen ristin vihollisina. Heidän loppunsa on kadotus.”

Mutta sitten tulee evankeliumia, kun Paavali jatkaa: ”Mutta me olemme taivaan kansalaisia, ja taivaasta me odotamme pelastajaksi Herraa Jeesusta Kristusta.” (Fil. 3:18-21) Pietarikin vielä todistaa, että: ”Jumala herätti Kristuksen kuolleista, joten sydämemme saa iloita ja riemuita, sillä Jeesus ei hylännyt sieluamme tuonelaan. Nyt hän haluaa osoittaa meille elämän tien, jonka päässä saamme nähdä hänen kasvonsa, ja me täytymme ilolla. (Apt. 2: 24-28).

Ristin luona on tilaa siksi, että maailma ei halua uskoa Jeesuksen ristinpuulla ansaitsemaan sovituksen ja pelastuksen sanomaan. Se ei tajua, että kuoleman merkistä on tullut elämän toivon ja tulevaisuuden vertauskuva, kärsimyksen merkistä siunauksen ja lohdutuksen merkki. Se ei usko, että syntikuorman kanssa ei mennä taivaaseen, vaan että kuorma pitää – se saadaan – purkaa Jeesuksen ristin juurelle.

Kaikkivaltiaan Jumalan edessä jokainen ihminen on syntinen. Moni ihminen tosin luulee, että hän voi peittää oman syntisyytensä heittämällä rapaa toisen silmille. Elämässä kun on niin kovin helppo huomata juuri se, missä toinen on tehnyt väärin. On helppoa tuomita uskonveli tai – sisar, joka uskoo eri tavalla kuin minä. Ja voi, kuinka helppoa onkaan neuvoa muita, kun tietää itse olevansa oikeassa.

Nämä juhlat ovat onnistuneet ainakin yhdeltä osin silloin, jos me – te siellä seurapenkeissä istuessanne ja me täällä puhujan paikalla palvellessamme – voisimme keskittyä vain omiin

synteihimme ja omaan Jumala- suhteeseemme, evankeliumin kuunteluun ja sen jakamiseen.

Voisimmeko me siis yrittää tulla ristin luokse sillä mielellä, että se yhdistäisi meidät toisiimme? Voisiko rististä tulla – ei vain näillä juhlilla oleva erilaisten tapaamisten maamerkki, vaan myös sovituksen ja anteeksiantamuksen merkki aivan arkiseen elämäämme? Emmekö nyt voisikin ottaa ristin sellaiseksi turvapaikaksemme, jonka luokse hakeudumme päivittäin etsimään armahtavaa Jumalaa ja Hänen rakkauttaan ja saamaan rauhaa ja lepoa sisimpäämme?

..... sillä ristin luona on tilaa jokaiselle Jumalan armoa kaipaavalle. Siellä on tilaa, jos suru painaa. Siellä on tilaa ilon ja riemun hetkinäkin. Tule siis sinäkin,

”Äläkä koskaan lähde,
älä minkään synnin tähden,
ristin luota pois....”

Tule, sillä,

”Ristin luona ainoastaan,
synnin turmelusta vastaan,
voitto saatu on.
Ristin luona ainoastaan
Isä armahtavi lastaan,
rauhan julistaa... ”

Niin, ystävät!

Rauha on Jumalan lahja ihmisille. Ihmisluonto osaa kyllä riitelyn ja sotimisen, mutta rauhan edistäminen tuntuu olevan työlästä, usein aivan ylivoimaisen tuntuista. Suokoon armon Jumala, että me kaikki saisimme lähteä näiltä juhlilta arkisiin askareisiimme niin, että meillä olisi sydämissämme Kristuksen antama rauha, että mieleemme olisi levännyt ja sielumme saanut Jumalan sanasta virkistävää elämän.

Tule siis sinäkin Jeesuksen ristin luo ja vakuutu, että

”Ristin	luona	lepo	koittaa.
Toivo	epätoivon		voittaa.
Sydän puhdistuu, sydän puhdistuu.....”			

KALLIISTI LUNASTETTU KUULIJANI

Ristin luona toivo voittaa epäilyksen, usko voittaa epäuskon. Taakat saadaan heittää pois.... ja niin Jeesukseen uskova saa luottavin ja kiitollisin mielin levätä Jeesuksen valmiiksi tehdyssä työssä.

”Ristin luona, kiusatulla,
LANGENNEELLA, VAIVATULLA,
paras paikka on.”

Ristin luona on tilaa ja se on paras paikka myös sellaisina aikoina, kun Jumala antaa tehdä matkaa ILOISIN JA REIPPAIN MIELIN.

Ristin luona ON tilaa. Tule ja totea se itse. Aamen.